

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 4.7.2006
KOM(2006) 359 endelig

KOMMISSIONENS ARBEJDSDOKUMENT

**om mulighederne for et indeks over tredjelandsstatsborgere,
der har modtaget en dom i EU**

KOMMISSIONENS ARBEJDSDOKUMENT

om mulighederne for et indeks over tredjelandsstatsborgere, der har modtaget en dom i EU

1. Dette arbejdsdokument indgår som en del af det forberedende arbejde, der er nødvendigt for at vurdere virkningerne af et fremtidigt forslag til retsforskrifter om oprettelse af et indeks over tredjelandsstatsborgere (eller personer, hvis nationalitet ikke kendes), der har modtaget en dom i EU. Forberedelsen af et sådant forslag udgør kun ét aspekt af det arbejde, der gøres i EU for at forbedre adgangen til oplysninger om straffedomme. I første del af arbejdsdokumentet redegøres der for andre aspekter af arbejdet på dette område. I anden del præsenteres de væsentligste konklusioner af en feasibility-undersøgelse vedrørende spørgsmålet om et indeks. I tredje del behandles de væsentligste spørgsmål, det er nødvendigt at drøfte mere indgående. Besvarelserne af spørgeskemaet (vedlagt som bilag til dette arbejdsdokument) forventes at give en bedre forståelse af situationen i medlemsstaterne og dermed et grundlag for drøftelser.
2. Alle forslag til retsforskrifter på dette område vil blive genstand for en tilbundsående vurdering af virkningerne. I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 27. april 2005¹ vil et af dens mål være at vurdere virkningerne for så vidt angår de grundlæggende rettigheder, navnlig retten til privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger som fastsat i charteret om grundlæggende rettigheder.

1. BAGGRUND

3. Behovet for at forbedre kvaliteten af de oplysninger fra strafferegistre, der udveksles, er blevet en prioritet for EU. I Haag-programmet, der blev vedtaget i november 2004², blev Kommissionen opfordret til at fremsætte forslag med henblik herpå, og disse mål er afstukket i en fælles handlingsplan, som Kommissionen og Rådet vedtog den 2.-3. juni 2005.
4. Udvekslingerne af oplysninger om domme er på nuværende tidspunkt omfattet af artikel 13 og 22 i den europæiske konvention af 1959 om gensidig retshjælp i straffesager (Europarådet)³. Disse bestemmelser regulerer betingelserne for udlevering af udskrifter fra strafferegistret mellem de kontraherende parter og indfører samtidig en forpligtelse til at oplyse om, hvilke straffedomme andre kontraherende parters statsborgere er blevet idømt. Denne udveksling af oplysninger skal finde sted mindst én gang om året. I praksis giver disse ordninger imidlertid ikke pålidelige resultater, og de oplysninger, en borgers eget land ligger inde med, er

¹ Meddelelse fra Kommissionen om overholdelse af charteret om grundlæggende rettigheder i Kommissionens lovgivningsforslag. Metodologi for en systematisk og stringent kontrol. KOM(2005) 172 endelig af 27.4.2005.

² EUT C 53 af 3.3.2005, s. 1.

³ <http://conventions.coe.int/Treaty/Commun/ListeTraites.asp?CM=8&CL=ENG>

sjældent fuldstændige. Herudover finder ordningen for centralisering af oplysninger i det land, hvori de berørte personer er statsborgere, jf. konventionens artikel 22, ikke anvendelse for statsborgere i stater, der ikke har tiltrådt konventionen fra 1959. For så vidt angår "tredjelandstatsborgere" er det på EU-plan ikke muligt at fastslå, om en person tidligere har modtaget en dom i andre medlemsstater, uden at konsultere alle disse. Hvis f.eks. en tredjelandstatsborger retsforfølges i Tyskland, har landet ingen mulighed for at vide, at den dømte allerede er straffet for en lignende overtrædelse i Danmark uden at konsultere 24 medlemsstater.

5. Manglerne ved de eksisterende ordninger er forklaret i den hvidbog, Kommissionen vedtog den 25. januar 2005⁴. I hvidbogen analyseres manglerne, og der fremsættes forslag til, hvordan den nuværende situation kan forbedres. Det foreslås navnlig, at der tages udgangspunkt i strafferegistret i domsstaten i stedet for strafferegistret i den stat, hvori den pågældende er statsborger, for at få fuldstændige og pålidelige oplysninger om, hvorvidt den pågældende tidligere har modtaget en dom. Det kræver imidlertid, at der oprettes et system, der gør det let at finde frem til de medlemsstater, hvori en person allerede har modtaget en dom. I lyset heraf afstikkes rammerne for et fremtidigt edb-baseret system for udveksling af oplysninger om straffedomme, der skal sikre en lettere og mere pålidelig indkredsning af de medlemsstater, hvori den pågældende person allerede har modtaget en dom. Et sådant system kræver, at der oprettes et EU-indeks over personer, der har modtaget en dom (kun personoplysninger, der gør det muligt at identificere personen) og et netværk af nationale strafferegistre.
6. Rådet (retlige og indre anliggender) drøftede den 14. april forslagene i hvidbogen og afstak vejen frem:
 - For at få oplysninger om domme afsagt over EU-borgere blev det besluttet fortsat at tage udgangspunkt i den medlemsstat, hvori de pågældende er statsborgere. Dette princip er kernen i et projekt mellem Tyskland, Frankrig, Spanien og Belgien med henblik på at skabe et netværk mellem deres strafferegistre. For at afhjælpe de mangler, der påpeges i hvidbogen, var det imidlertid nødvendigt med en tilbundsående reform af de eksisterende ordninger, og dette førte til, at Kommissionen i december 2005 vedtog et forslag til rammeafgørelse om tilrettelæggelsen og indholdet af udvekslinger af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne⁵. Forslaget skal sikre, at den medlemsstat, hvori en person er statsborger, på anmodning af en anden medlemsstat vil kunne fremlægge udtømmende oplysninger vedrørende domme modtaget af en af dens statsborgere. Der fastsættes desuden bestemmelser for udviklingen af et edb-baseret system, der skal sikre en hurtigere overførsel af oplysninger om straffedomme i en form, som medlemsstaterne lettere kan forstå og anvende. Forslaget medtager en række forbedringer, der blev indført ved en indledende afgørelse om strafferegistre, som Kommissionen fremsatte forslag om i oktober 2005, og som Rådet vedtog den 21. november 2005⁶.

⁴ Hvidbog om udveksling af oplysninger om straffedomme og om virkningen heraf i Den Europæiske Union, KOM(2005) 10.

⁵ KOM(2005) 690.

⁶ Rådets afgørelse 2005/876/RIA af 21. november 2005 om udveksling af oplysninger fra strafferegistre, EUT L 322 af 9.12.2005, s. 33.

- Som forklaret ovenfor er det ikke muligt at få udtømmende oplysninger om domme afsagt i EU over tredjelandstatsborgere (eller personer, hvis nationalitet ikke kendes) ved at henvende sig til den stat, hvori de er statsborgere. Med henblik på disse personer støttede medlemsstaterne den løsning, der blev foreslået i hvidbogen, nemlig at oprette et indeks begrænset til tredjelandstatsborgere, der har modtaget en dom, og opfordrede Kommissionen til at fremsætte forslag til retsfor skrifter herom. Ved udgangen af 2004 og i løbet af 2005 blev der gennemført en indledende feasibility-undersøgelse på grundlag af den løsning, der blev foreslået i hvidbogen. Resultaterne af undersøgelsen blev præsenteret for medlemsstaterne på et ekspertmøde den 14. marts 2005. Efter Rådets møde den 14. april 2005 blev undersøgelsen suppleret af yderligere undersøgelser af, hvad der skulle karakterisere et indeks over tredjelandstatsborgere.
- På Rådets møde den 14. april blev det desuden igen bekræftet, at det er nødvendigt at basere udvekslinger af oplysninger om domme på bilaterale meddelelser mellem medlemsstaternes strafferegistre. Med henblik herpå vil det fremtidige arbejde omfatte udviklingen af et standardiseret EU-format for udveksling af oplysninger for at løse de eksisterende problemer for så vidt angår både sprog og forskelle i retssystemerne. Der er på nuværende tidspunkt ved at blive udført en undersøgelse heraf. Dette aspekt af arbejdet omfatter både EU-borgere og tredjelandstatsborgere.

2. DE TEKNISKE MULIGHEDER FOR ET INDEKS BEGRÆNSET TIL TREDJELANDSSTATSBORGERE, DER HAR MODTAGET EN DOM I EU, OG DETS ROLLE

2.1. Et begrænset indeks' rolle

7. Indeksets rolle er meget specifik, nemlig at sætte en medlemsstat, der har brug for oplysninger om, hvorvidt en person tidligere har modtaget en dom, i stand til straks at få meddelelse om, hvilke andre medlemsstater der ligger inde med oplysninger om personen. For at få systemet til at fungere er det nødvendigt at træffe følgende foranstaltninger:
 - Domsstaten skal videregive oplysninger til indekset, der gør det muligt at identificere tredjelandstatsborgere (eller personer, hvis nationalitet ikke kendes), der har modtaget en dom. Kun de elementer, der gør det muligt at identificere den dømte, skal videregives til indekset, ikke selve strafferegistrets indhold. Der skal være en ajourføringsmekanisme, der gør det muligt at slette forældede oplysninger. Beslutningen om at oprette et indeks, der kun omfatter tredjelandstatsborger (og personer, hvis nationalitet ikke kendes), vil kræve, at den enkelte medlemsstat er i stand til at videregive oplysninger om udelukkende identiteten på disse personer til indekset.
 - Hvis de ansvarlige for et nationalt strafferegister ønsker at få at vide, om en tredjelandstatsborger tidligere har modtaget en dom eller ej, er det muligt at konsultere indekset på grundlag af personens identifikatorer. Databasen vil give ét enkelt resultat og vise, i hvilke(n) medlemsstat(er) personen tidligere har modtaget en dom.
 - Udvekslinger af udskrifter fra strafferegistre sker bilateralt mellem den myndighed, der er ansvarlig for strafferegistret, og dennes modpart i en anden

medlemsstat, som man har fundet frem til ligger inde med oplysninger om den pågældende tredjelandsstatsborger.

2.2. Resultaterne af undersøgelsen af mulighederne for et begrænset indeks

8. Resultaterne af feasibility-undersøgelsen⁷ viser, at der ikke er stor forskel i kompleksiteten mellem et europæisk register over dømte personer ("ERDP") med et fuldstændigt indeks og et register med et indeks, der er begrænset til tredjelandsstatsborgere. Der er ingen grundlæggende forskel rent funktionsmæssigt og teknisk. Virkningerne for organisationen på nationalt plan, levedygtigheden af den foreslåede infrastruktur, der knytter det centrale system (CS) til den nationale grænseflade (NG), og de foreslåede ordninger for bilaterale udvekslinger af oplysninger er begrænset.
9. Hovedforskellen mellem de to versioner ligger i systemets størrelse. Et begrænset indeks vil kræve mindre lagrings- og behandlingskapacitet end et fuldstændigt indeks. Det konkluderes i undersøgelsen, at omkostningerne ved et ERDP med et begrænset indeks sandsynligvis vil være 40 % lavere end for et ERDP med et fuldstændigt indeks. I den indledende undersøgelse blev det vurderet, at det ville koste ca. 4 mio. EUR at udvikle et ERDP med et fuldstændigt indeks⁸. Disse forskelle i omkostningerne skyldes hovedsagelig forskellene i hardware og behovene for netværksinfrastruktur, da et begrænset indeks vil kræve mindre lagringsplads, mindre computerkapacitet og mindre båndvidde.
10. Det skal holdes for øje, at disse skøn kun omfatter et indeks, der skal forbindes med et netværk, og en sikker kommunikationskanal. Medlemsstaterne vil imidlertid få ansvar for at tilpasse deres egen it-infrastruktur, således at den kan kommunikere med indekset (på grundlag af en række grænsefladespecifikationer, der vil blive fremlagt), og for at udvikle en slutbrugergrænseflade, der passer til deres behov. Disse omkostninger vurderes ikke i undersøgelsen⁹.

3. NØGLESPØRGSMÅL: HVORDAN SIKRES DET, AT ET BEGRÆNSET INDEKS FUNGERER EFFEKTIVT?

11. Det vil være meningsløst at oprette et indekssystem, der indeholder oplysninger, der ikke er troværdige. For at sikre, at indekset fungerer effektivt, skal der være en tilstrækkelig grad af sikkerhed omkring de data, der identificerer en person i

⁷ Fås på anmodning herom.

⁸ For at kunne drage nytte af stordriftsfordele gås der i feasibility-undersøgelsen ud fra, at indekset skal udvikles på grundlag af den tekniske platform, der anvendes til SIS II, selv om de to systemer bliver forskellige, dataene heri bliver strengt adskilte, og adgangen hertil er strengt begrænset. I undersøgelsen vurderes først omkostningerne ved et system uden lagring af biometriske data til 4 mio. EUR og dernæst et system med lagring af biometriske data, der forventes at koste yderligere 2 mio. EUR. Gennemførelsen af søgekapaciteten vil medføre yderligere udgifter.

⁹ Kommissionens meddelelse KOM(2005) 122 indeholder et forslag til Rådets afgørelse om et særprogram om forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om sikkerhed og beskyttelse af frihedsrettigheder. Hvis forslaget vedtages, vil det danne retsgrundlag for bevilling af støtte fra EU's budget til udviklingen og gennemførelsen af et europæisk edb-baseret system for udveksling af oplysninger om strafferegistre, der kan omfatte direkte støtte til modernisering af de nationale strafferegistre.

indekset. Hvis det ikke er tilfældet, vil det føre til uacceptable situationer. For det første vil visse domme ikke blive fundet i systemet, og det vil derfor ikke opfylde sit formål, nemlig at give udtømmende oplysninger. For det andet kan domme ved en fejl knyttes til en anden person end den, der har modtaget dem - en sådan situation ville være særlig skadelig for den person, i forbindelse med hvis identitet der er sket en fejl.

3.1. Eksisterende it-systemer på EU-plan

12. På nuværende tidspunkt findes der flere stor it-systemer og igangværende projekter på EU-plan, der er relevante:

- **Schengen-informationssystemet (SIS)** er et informationssystem, der gør det muligt for de kompetente myndigheder i medlemsstaterne ved hjælp af en automatisk søgemetode at få oplysninger vedrørende indberetninger om personer og ejendom. Det anvendes navnlig i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde samt på de nationale områder og til kontrol af de ydre grænser samt udstedelse af visa og opholdstilladelser. Det har været i drift siden marts 1995. Den nuværende version af SIS indeholder ikke biometriske oplysninger. Anden generation af SIS (SIS II), der vil medtage de nye medlemsstater, vil gøre det muligt at lagre biometriske oplysninger, men ikke at anvende dem som et søgekriterium. Det vil dog give mulighed for central søgning på en persons navn, hvilket vil være med til at sikre en højere grad af præcision i forbindelse med søgningerne. Det vil blive taget i drift i marts 2007.
- **Europols informationssystem** har til formål at centralisere alle til rådighed stående oplysninger i medlemsstaterne om organiseret kriminalitet, herunder for hver enkelt person, bl.a. hans eller hendes identitet, fysiske karakteristika, fingeraftryk, dna-profil og den straffelovsovertrædelse, der gør, at vedkommende er med i systemet (f.eks. på mistanke om, at den pågældende har begået en forbrydelse eller efter at have modtaget en dom). Europols informationssystems software har været tilgængeligt i alle 25 medlemsstater siden 10. oktober 2005. Det er den enkelte medlemsstat, der indlæser oplysninger i systemet, og Europols nationale enhed, der har ansvaret herfor.
- Den 12. oktober 2005 vedtog Kommissionen et forslag til rammeafgørelse om udveksling af oplysninger i medfør af **tilgængelighedsprincippet**¹⁰. Formålet med forslaget er at stille visse typer eksisterende oplysninger om retshåndhævelse, der findes i en medlemsstat, til rådighed for myndigheder med tilsvarende kompetence i en anden medlemsstat eller Europol. Det fastsættes heri, at til rådighed stående oplysninger skal deles enten ved online-adgang eller ved overførsel på grundlag af en "anmodning om oplysninger", efter at de oplysninger, der anmodes om, er blevet sammenholdt med indeksdata fra medlemsstaterne for så vidt angår oplysninger, der ikke er online-adgang til. Disse typer oplysninger omfatter dna-profiler, fingeraftryk, ballistiske rapporter, oplysninger om indregistrering af køretøjer, telefonnumre og andre kommunikationsdata samt navne, der er indeholdt i civile registre. I den forbindelse skal der henvises til den traktat, der den 27. maj 2005 blev undertegnet i

¹⁰ Forslag til Rådets rammeafgørelse om udveksling af oplysninger efter tilgængelighedsprincippet, KOM(2005) 490 af 12.10.2006.

Prüm mellem Tyskland, Østrig, Nederlandene, Belgien, Luxembourg, Spanien og Frankrig om at øge samarbejdet på tværs af grænserne, som navnlig vedrører bekæmpelse af terrorisme, kriminalitet på tværs af grænserne og ulovlig indvandring. Dette instrument, som endnu ikke er blevet ratificeret, vil bl.a. medføre, at der træffes vidtrækkende foranstaltninger for at forbedre udvekslingen af oplysninger, navnlig på området fingeraftryk og dna-profiler, i form af et indekssystem og direkte adgang til nationale databaser.

- **Visuminformationssystemet (VIS)** tager navnlig sigte på at forbedre det konsulære samarbejde og konsultationen mellem de centrale konsulære myndigheder og forbedre administrationen af den fælles visumpolitik for at kunne imødegå trusler mod den interne sikkerhed og forebygge "visumshopping". Derudover har det til formål at lette kontrollen ikke kun ved de ydre grænsekontrolsteder, men også inden for medlemsstaternes område for derved at gøre det lettere at bekæmpe svig. Det vil også bidrage til identifikation og tilbagesendelsen af ulovlige indvandrere og lette anvendelsen af "Dublin II-forordningen" (EF) nr. 343/2003¹¹. Det vil blive taget i drift ved udgangen af 2006. VIS kommer til at indeholde biometriske og alfanumeriske oplysninger og vil gøre det muligt at anvende biometriske oplysninger som søgekriterium. Den 24. november 2005 vedtog Kommissionen et forslag til Rådets afgørelse om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de myndigheder i medlemsstaterne, der har ansvaret for den indre sikkerhed, og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger¹².
- Formålet med **Eurodac** er at bistå med at afgøre, hvilken medlemsstat der i henhold til Dublin-forordningen skal være ansvarlig for at behandle en asylansøgning, som en tredjelandstatsborger indgiver i en af medlemsstaterne. Det er en database, der er begrænset til biometriske oplysninger (fingeraftryk), hvilket gør det muligt at sammenligne asylansøgere og ulovlige indvandreres fingeraftryk.

3.2. Mulige alternativer

13. For så vidt angår ERDP med et begrænset indeks vil det være nødvendigt at fastlægge, hvilke typer oplysninger om de opførte personers identitet indekset skal indeholde for at udgør et effektivt søgeredskab. Det skal i den forbindelse bemærkes:
 - at indekset vil få input fra de nationale strafferegistre; de fleste af dem indeholder kun alfanumeriske (dvs. tekstbaserede) oplysninger med undtagelse af Det Forenede Kongeriges og Cyperns, hvis registre også indeholder fingeraftryk; det ser dog ud til, at selv i de lande, der ikke medtager fingeraftryk i deres strafferegistre, indsamles disse oplysninger undertiden på et tidligere stadie af undersøgelsen/retsforfølgningen (f.eks. af politiet)
 - at det på nationalt plan skaber flere problemer at fastslå en persons identitet med en tilstrækkelig grad af sikkerhed i forbindelse med tredjelandstatsborgere i forhold til EU-borgere (ingen pålidelige identifikationspapirer, falsk identitet m.m.). De alfanumeriske oplysninger om en tredjelandstatsborgers identitet, der

¹¹ EUT L 50 af 25.2.2003.

¹² KOM(2005) 600.

er registret i et nationalt strafferegister (og som vil blive overført, når indekset er oprettet), vil derfor i en række tilfælde være upålidelige.

14. Der findes en række alternativer, som vil blive vurderet i lyset af navnlig proportionalitetsprincippet og nødvendighedsprincippet. Disse alternativer vil blive analyseret yderligere i forbindelse med konsekvensanalysen forud for alle forslag til retsfor skrifter.
15. **Mulighed 1:** et indeks, der kun indeholder alfanumeriske oplysninger. De to største risici ved denne løsning er: i) ufuldstændige oplysninger om domme, en person tidligere har modtaget (f.eks. fordi den pågældende allerede er blevet dømt, men under et andet navn eller et dæknavn) og ii) fejlagtig sammenkobling af en dom med en person. Da indekset kun er et redskab, der sætter brugeren i stand til at afgøre, om en person tidligere har modtaget en dom, kan risiko nr. to begrænses ved at sikre, at de medlemsstater, der er involveret i udvekslingen af oplysninger, omhyggeligt kontrollerer personens identitet (om nødvendigt på grundlag af biometriske oplysninger). Denne løsning sikrer imidlertid ikke adgang til udtømmende oplysninger.
16. **Mulighed 2:** et indeks, der indeholder biometriske oplysninger. Denne løsning medfører højere omkostninger (på EU-plan¹³, men også for medlemsstaterne, der skal være i stand til at indlæse biometriske oplysninger i indekset). Det rejser også andre spørgsmål vedrørende databeskyttelse end mulighed 1. Der er to muligheder for så vidt angår anvendelsen af biometriske oplysninger:
 - for det første kan biometriske oplysninger lagres i indekset, men kun anvendes til at bekræfte en persons identitet; det vil så ikke være muligt at foretage generelle søgninger i databasen ved brug af biometriske oplysninger som søgekriterium; det er sådan, SIS II kommer til at fungere
 - for det andet kan der tilføjes en søgemaskine, der søger på biometriske oplysninger, til indekset for således at gøre en sådan søgning mulig; det vil give adgang til udtømmende oplysninger og samtidig sikre, at en person ikke ved en fejl sættes i forbindelse med en dom.
17. **Mulighed 3:** et indeks, der indeholder biometriske oplysninger, men begrænset til bestemte kategorier af alvorlige forbrydelser. Det er den løsning, visse medlemsstater har valgt på nationalt plan, idet de har oprettet særskilte registre, der indeholder biometriske oplysninger vedrørende bestemte former for forbrydelser (men uden at sondre mellem EU-borgere og tredjelandstatsborgere). Det vil forudsætte, at der er enighed om, hvilke kategorier af forbrydelser der skal medtages.
18. **Mulighed 4:** der oprettes ikke et indeks. For at fastslå, om en tredjelandstatsborger allerede har modtaget en dom i en anden medlemsstat, skal den anmodende medlemsstat anvende de traditionelle ordninger i forbindelse med det politimæssige og retlige samarbejde. Fremover kan udvekslingen af bestemte typer oplysninger – navnlig dna-profiler og fingeraftryk – mellem retshåndhævende myndigheder lettes ved at gennemføre tilgængelighedsprincippet (se afsnit 12).

¹³ Se fodnote 8.

19. Besvarelserne af vedlagte spørgeskema skal sikre, at drøftelserne af disse forskellige løsninger kan ske på grundlag af en bedre forståelse af situationen i medlemsstaterne.

BILAG

Spørgeskema sendt til medlemsstaterne

I. OPLYSNINGER INDSAMLET AF POLITIET

1. Når en person arresteres i forbindelse med en strafferetlig undersøgelse, er der så generelt problemer med at fastslå den pågældendes nationalitet?

ja – i ca. % af tilfældene

nej

2. Når en person arresteres i forbindelse med en strafferetlig undersøgelse, er der så generelt problemer med at fastslå den pågældendes identitet?

ja – i ca. % af tilfældene

nej

3. Hvis ja, hvad er hovedårsagerne så hertil?

personen er ikke i besiddelse af identifikationspapirer

de fremlagte dokumenter er ikke pålidelige

personen nægter eller er ikke i stand til (f.eks. pga. sproglige problemer) at fremlægge bevis for sin identitet

andet, angiv nærmere

4. Hvordan fastslås den pågældendes identitet?

5. Hvilke typer biometriske oplysninger indsamles der om den arresterede person?

fingeraftryk

fotografier

dna

andet, angiv nærmere

6. Hvis det fastslås, at den arresterede person er tredjelandsstatsborger, dvs. ikke EU-borger, tages der så rutinemæssigt kontakt til tredjelandet for at kontrollere den pågældendes identitet og erklæringer for så vidt angår hans eller hendes situation?

ja – i ca. % af tilfældene

nej

7. Hvis ja, er svaret så tilfredsstillende?

- ja – i ca. % af tilfældene
- nej, angiv nærmere årsagen hertil

8. Er det muligt at indsamle biometriske oplysninger efter politiundersøgelsen eller når den pågældende er blevet dømt?

- ja, angiv nærmere
- nej

II. OPLYSNINGER, DER ER TIL RÅDIGHED EFTER POLITIUNDERSØGELSEN

9. Overføres oplysninger om en persons identitet (herunder biometriske oplysninger), der indsamles under politiundersøgelsen, automatisk til anklagemyndigheden?

- ja
- nej
- kun delvist, angiv nærmere

10. Når personen er blevet dømt, overføres oplysningerne om hans eller hendes identitet, som blev indsamlet under politiundersøgelsen, så automatisk til den pågældende persons strafferegister?

- ja
- nej
- kun delvist, angiv nærmere

11. Hvis nej, angiv nærmere:

– om der findes retlige krav, der umuliggør en sådan overførsel

- ja, angiv nærmere
- nej

– om strafferegistret indeholder links eller henvisninger til politiets sagsakter, som sikrer, at oplysningerne er let tilgængelige

- ja
- nej

12. Når en udenlandsk statsborger retsforfølges, sendes der så automatisk en anmodning til det nationale strafferegister for at kontrollere, om den pågældende er straffet tidligere?
- ja – i ca. % af tilfældene
- nej
13. Hvis ja, hvad er de væsentligste problemer i den forbindelse?
14. Hvis den dømte anvender et dæknavn, vil oplysninger om dette så blive medtaget i strafferegistret?
- ja
- nej
15. Hvis der indsamles biometriske data på et tidspunkt i processen, opbevares de så i databaser, der *kan søges i*?
- ja
- nej
16. Hvis svaret på spørgsmål 15 er ja, anføres, hvorvidt disse databaser er begrænset til bestemte typer overtrædelser (f.eks. seksuelle forbrydelser):
- ja, angiv nærmere
- nej
17. Indsamles der statistiske oplysninger om domme, der afsiges i Danmark over tredjelandstatsborgere? Hvis ja, angiv de relevante oplysninger.